

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 1. kwietnia 1915.

Treść: (M 86.—90.) 86. Rozporządzenie, dotyczące zakazu używania skrobii ziemniaczanej, mączki ziemniaczanej i mąki wszelkiego rodzaju do wyrabiania mydła. — 87. Rozporządzenie, dotyczące dodatku na kosztu ruchu dla rozebranych i wycofanych ze służby handlowej handlowych okrętów morskich. — 88. Rozporządzenie, dotyczące zmiany warunków przesyłki dla pakietów poczty polowej. — 89. Obwieszczenie celem sprostowania błędu w rozporządzeniu Ministerstwa obrony krajowej z dnia 29. marca 1915, dotyczącemu użycia zapasów pewnych oznaczonych metali i stopów. — 90. Rozporządzenie o zmianie piątego rozporządzenia o odroczeniu zapłaty (Rozporządzenie cesarskie z dnia 25. stycznia 1915).

86.

Rozporządzenie Ministra handlu, Ministra rolnictwa i Ministra spraw wewnętrznych z dnia 26. marca 1915,

dotyczące zakazu używania skrobii ziemniaczanej, mączki ziemniaczanej i mąki wszelkiego rodzaju do wyrabiania mydła.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządzającego na czas nadzwyczajnych stosunków, wywołanych stanem wojennym, co następuje:

§ 1.

Zakazuje się używania skrobii ziemniaczanej, mączki ziemniaczanej i innych wytworów z ziemniaków tudzież mąki wszelkiego rodzaju do wyrabiania mydła.

§ 2.

Władze polityczne mogą celem kontrolowania przestrzegania niniejszego rozporządzenia dokonywać przeglądu wszystkich ubikacji, należących do przedsiębiorstwa wytwórców mydła, a to przez organa urzędowe lub przez upoważnionych przez nie w tym celu rzeczoznawców, zaprzysiężonych co do obowiązku zachowania tajemnicy przedsiębiorstwa, tudzież wglądać w odnośne zapiski.

Przedsiębiorcy są obowiązani udzielać żądanych wyjaśnień organom nadzorującym, wymienionym w ustępie pierwszym.

§ 3.

Za przekroczenia niniejszego rozporządzenia tudzież przepisów, wydanych na jego podstawie, będzie karała władza polityczna pierwszej instancji, o ile nie ma miejsca odpowiedzialność karnosądowa, grzywnami do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy.

Jeżeli przekroczenie popełni przemysłowiec, można nadto o ile zachodzą wymogi § 133. b, ustęp 1., lit. a, ordynacji przemysłowej, odebrać uprawnienie przemysłowe.

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu ogłoszenia.

Heinold wlr.

Schuster wlr.

Zenker wlr.

87.

Rozporządzenie Ministrów handlu i skarbu z dnia 27. marca 1915,

dotyczące dodatku na kosztu ruchu dla rozebranych i wycofanych ze służby handlowej handlowych okrętów morskich.

Na zasadzie rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się:

I.

Władza morska jest uprawniona wypłacić handlowym okrętom morskim, które według artykułu IV., ustęp 1., ustawy z dnia 23. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 44, o wspieraniu marynarki handlowej i przyczynianiu się do budowy okrętów, z powodu dłużej jak trzy miesiące trwającego ich rozebrania lub wycofania ze służby handlowej, tracą na odnośny okres czasu prawo do dodatku na kosztu ruchu, kwotę rocznej raty, przypadającą za czas wywołanego stanem wojennym wycofania ze służby handlowej pod tym warunkiem, że właściciele tych okrętów

1. co do zwolnienia lub zmniejszenia płacy swych funkcjonariuszy, którzy w dniu 1. stycznia 1915 zostawali w służbie na pokładzie lub w służbie biurowej postarają się najpierw o zezwolenie władzy morskiej i je uzyskają,

2. wszystkim swoim funkcjonariuszom wyplacają pobory służbowe według minimalnego wymiaru, który każdym razem oznaczy władza morska,

3. członkom rodzin załóg okrętowych, należących do okrętów, znajdujących się za granicę nieprzyjacielską lub neutralną, o ile nie można tym funkcjonariuszom płacić wynagrodzenia, tudzież członkom rodzin swych funkcjonariuszy, znajdujących się w niewoli wojennej, przyznają odpowiednie wsparcie.

II.

Wykonanie tych warunków należy odpowiednio wykazać przy sposobności wnoszenia prośb o wyplacanie dodatków na kosztu ruchu, które wysto-

sować należy stosownie do art. XIII. ustawy z dnia 23. lutego 1907, Dz. u. p. Nr. 44, lub w uzupełnienie tych prośb.

III.

Władza morska rozstrzyga po wysłuchaniu interesowanych właścicieli okrętów, uwzględniając specjalne stosunki, zachodzące w poszczególnym przypadku.

IV.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Schuster wlr.

Engel wlr.

88.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 29. marca 1915,

dotyczące zmiany warunków przesyłki dla pakietów poczty polowej.

W porozumieniu z c. i k. Ministerstwem wojny zmienia się warunki przesyłki dla pakietów poczty polowej, ogłoszone rozporządzeniem Ministerstwa handlu z dnia 30. listopada 1914, Dz. u. p. Nr. 331, jak następuje:

1. W artykule I., l. 2, mają odpaść postanowienia pod b), dotyczące dopuszczenia do przesyłki środków żywności i użytkowych.

2. W tym samym artykule otrzymują postanowienia, przytoczone pod l. 9. następujące brzmienie:

Pakiety, których nie można doręczyć, odsyła się z powrotem do miejsca nadania i zwraca się wysyłającemu. Jeżeli wysyłający jest nieznany, wówczas oddaje się zawartość najbliższemu położonemu szpitalom celem rozdzielenia jej między rannych lub chorych osób stanu wojskowego. Za przesyłkę powrotną nie płaci się portoryum.

3. Przy końcu artykułu I. należy jako l. 11 wstawić następujące postanowienie:

Jakkolwiek wszelka odpowiedzialność jest wykluczona, wolno w drodze zapytań pisemnych czynić poszukiwania co do miejsca znajdowania się pakietu poczty polowej.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia wchodzi natychmiast w życie.

Schuster wlr.

89.**Obwieszczenie Ministerstwa spraw wewnętrznych w porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami z dnia 30. marca 1915**

celem sprostowania błędu w rozporządzeniu Ministerstwa obrony krajowej z dnia 29. marca 1915, dotyczącem użycia zapasów pewnych oznaczonych metali i stopów.

Zdanie poboczne, zawarte w § 1., punkt 1., rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej z dnia 29. marca 1915, ogłoszonego w XXXVII. części Dziennika ustaw państwa pod Nr. 81, ma opiewać właściwie: „o ile metalom tym **nie***) nadano już przez dalsze przerobienie ich takiej postaci, która odróżnia je od surowca, uzyskanego w sposób hutniczy,“.

Heinold wlr.

90.**Rozporządzenie całego Ministerstwa z dnia 31. marca 1915**

o zmianie piątego rozporządzenia o odroczeniu zapłaty (Rozporządzenie cesarskie z dnia 25. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 18).

Na zasadzie § 27. rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. stycznia 1915, Dz. u. p. Nr. 18, zmienia się następujące postanowienia tego rozporządzenia.

§ 1.

§ 18., ustęp 5. ma opiewać:

„(5) Przeciw zezwoleniu sędziowskiego odroczenia zapłaty tudzież przeciw jego odmówieniu przez sąd drugiej instancji niema środka prawnego.“

*) Uwzględniono już w polskim wydaniu Dziennika ustaw państwa.

§ 2.

§ 19. ma opiewać:

„(1) Dłużnik może w sądzie powiatowym, w którego okręgu wierzyciel ma swoją siedzibę. uznając roszczenie wierzyciela, uczynić wniosek na wezwanie go do rozprawy w przedmiocie oznaczenia terminu zapłaty dla roszczeń, wymienionych w § 18., ustęp 1. Wniosek taki może dłużnik postawić także wtedy, jeżeli jego zobowiązanie stwierdzono w akcie notaryalnym, nadającym się do egzekucyi.

(2) Sąd ma orzec o terminie zapłaty w wyroku, zawierającym uznanie wierzytelności, który wyda na wniosek wierzyciela, zaś w odrębnej uchwale wówczas, jeżeli strony w ugodzie sądowej, zawartej co do kwoty dłużnej, powierzyły sądowi oznaczenie terminu płatności lub jeżeli zobowiązanie dłużnika stwierdzono w akcie notaryalnym nadającym się do egzekucyi. Koszta rozprawy ma dłużnik zwrócić wierzycielowi, chyba że wierzyciel odrzucił oczywiście uzasadnione żądanie dłużnika o odroczenie zapłaty, postawione przez niego w drodze pozasądowej.

(3) Postanowienia § 18. mają odpowiednie zastosowanie.“

§ 3.

Do § 23. należy dodać ustęp następujący:

„(5) Wierzyciel, popierający egzekucję, nie ma prawa do zwrotu kosztów egzekucyjnych, urosłych z powodu odroczenia egzekucyi, jeżeli odrzucił oczywiście uzasadnione żądanie dłużnika o odroczenie zapłaty, które tenże postawił w drodze pozasądowej.“

§ 4.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. § 1. ma zastosowanie także do poprzednio zapadłych decyzji, jeżeli w dniu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia nie upłynął jeszcze termin do wniesienia środków prawnych.

Stürgkh wlr.

Hochenburger wlr.

Forster wlr.

Trnka wlr.

Zenker wlr.

Georgi wlr.

Heinold wlr.

Hussarek wlr.

Schuster wlr.

Engel wlr.

Morawski wlr.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

wychodzi nakładem c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, także w roku 1915. w języku

niemieckim, czeskim, włoskim, chorwackim, polskim, rumuńskim, ruskim i słowenskim.

Prenumerata na cały **rocznik 1915** każdego z tych ośmiu wydań Dziennika ustaw państwa wynosi za egzemplarz **8 K** przy odbiorze w miejscu lub bezpłatnej przesyłce pocztowej.

Prenumerować można w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24, i nabywać tam także pojedyncze roczniki i pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Ponieważ Dziennik ustaw państwa wydaje się względnie rozsyła się abonentom tylko po poprzednim złożeniu prenumeraty rocznej, przeto należy równocześnie z zaabonowaniem uścić także przypadającą kwotę pieniężną; celem umożliwienia szybkiego i niewadliwego doręczenia przez c. k. pocztę należy podać prócz dokładnego adresu mieszkania także odnośny okrąg doręczeń pocztowych.

Pojedyncze roczniki wydania **niemieckiego** można nabywać:

Rocznik 1849 za 4 K 20 h	Rocznik 1871 za 4 K — h	Rocznik 1893 za 6 K — h
" 1850 " 10 " 50 "	" 1872 " 6 " 40 "	" 1894 " 6 " — "
" 1851 " 2 " 60 "	" 1873 " 6 " 60 "	" 1895 " 7 " — "
" 1852 " 5 " 20 "	" 1874 " 4 " 60 "	" 1896 " 7 " — "
" 1853 " 6 " 30 "	" 1875 " 4 " — "	" 1897 " 15 " — "
" 1854 " 8 " 40 "	" 1876 " 3 " — "	" 1898 " 6 " — "
" 1855 " 4 " 70 "	" 1877 " 2 " — "	" 1899 " 10 " — "
" 1856 " 4 " 90 "	" 1878 " 4 " 60 "	" 1900 " 7 " — "
" 1857 " 5 " 70 "	" 1879 " 4 " 60 "	" 1901 " 6 " — "
" 1858 " 4 " 80 "	" 1880 " 4 " 40 "	" 1902 " 7 " 50 "
" 1859 " 4 " — "	" 1881 " 4 " 40 "	" 1903 " 9 " — "
" 1860 " 3 " 40 "	" 1882 " 6 " — "	" 1904 " 5 " — "
" 1861 " 3 " — "	" 1883 " 5 " — "	" 1905 " 6 " — "
" 1862 " 2 " 80 "	" 1884 " 5 " — "	" 1906 " 12 " — "
" 1863 " 2 " 80 "	" 1885 " 3 " 60 "	" 1907 " 13 " — "
" 1864 " 2 " 80 "	" 1886 " 4 " 60 "	" 1908 " 9 " — "
" 1865 " 4 " — "	" 1887 " 5 " — "	" 1909 " 8 " 50 "
" 1866 " 4 " 40 "	" 1888 " 8 " 40 "	" 1910 " 8 " 40 "
" 1867 " 4 " — "	" 1889 " 6 " — "	" 1911 " 7 " — "
" 1868 " 4 " — "	" 1890 " 5 " 40 "	" 1912 " 12 " 50 "
" 1869 " 6 " — "	" 1891 " 6 " — "	" 1913 " 9 " 50 "
" 1870 " 2 " 80 "	" 1892 " 10 " — "	" 1914 " 15 " — "

Pojedyncze roczniki wydań w innych siedmiu językach od r. 1870. począwszy można nabywać po tej samej cenie co wydanie niemieckie.

Nabywającym na raz przynajmniej 10 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa przyznaje się opust 20%, a nabywającym na raz przynajmniej 25 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 25%, zaś nabywającym na raz przynajmniej 35 dowolnie wybranych, zupełnych roczników Dziennika ustaw państwa opust 30%.

NB. Części niemieckiego wydania Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły w stanie wadliwym, należy reklamować najpóźniej w przeciągu czterech tygodni po ich ukazaniu się, zaś części wydań nieniemieckich najpóźniej w przeciągu sześciu tygodni po wydaniu spisu rzeczy i karty tytułowej do odnośnych wydań, wprost w c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica III., Rennweg l. 16.

Po upływie tego terminu wydaje się Dziennik ustaw państwa wyłącznie tylko za opłatą ceny handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h).

Ponieważ wszystkie roczniki wydania niemieckiego począwszy od roku 1849. i wszystkie roczniki wydań w innych siedmiu językach począwszy od roku 1870. są całkowicie uzupełnione, przeto można nabywać w składzie c. k. Drukarni nadwornej i państwowej w Wiedniu, dzielnica I., Seilerstätte l. 24., nie tylko każdy pojedynczy rocznik po cenie wyżej podanej, lecz nawet każdą z osobna część wszystkich tych roczników po cenie handlowej ($\frac{1}{4}$ arkusza = 2 strony za 2 h); tym sposobem umożliwione jest uzupełnienie niekompletnych roczników i zestawienie pojedynczych części podług materyi.